

TARYBINIS Rokiškis

(b) Rokiškio Apkomo ir Apskr. Vykd. K-to Organas

132(439) | 1947 m. lapkričio 13 d. | Kaina 20 kp.

DIDŽIOSIOS SPALIO SOCIALISTINĖS REVOLUCIJOS TRISDEŠIMTMETIS

V. M. Molotovo pranašumas Maskvos Tarybos Iškilmingame posėdyje 1947 metų lapkričio mėn. 6 d.

dei Draugai!
Vykstant Tarybų Sąjungos
lūlos švenčia viso pasaulio
nimbo žmonėms reikšmingą Di-
bos Spalio socialistinės re-
gijos metus.

om Ne tik mes, tarybinai žmonės, pergyvename šiomis dieglietinėmis džiugius jausmus ryšium išan didžiosiomis socializmo per-

lituvių kose mums šalyse yra rusųjai išlikimų TSRS draugai, d. sur, kur viešpatauja kapitanas, engdamas darbo žmonės, pavergdamas kolonijų ir ginklų klausomujų šalių dirbančiuosius, žmonės su pabudusia są-

30-
tid

mone mato Tarybų Sąjungos pasiekimiuose artėjimą savo pačių išsvadavimo iš priespaudos ir pavergilmo. Néra tokios šalties, kur darbininkų klasės gelmėse, darbo valstiečių tarpe ir plačiuose demokratinuose sluoksniuose Tarybų Sąjunga neturėtu jau gausių draugų, kupinų karšto prijatimo ir likelimo mūsų reikalui.

Štai kodėl štandien, tarybinės revoliucijos 30 metinių dieną, taip aukštai plevėsuoja mūsų Spalio vėliava, pergalingoji Lenino — Stalino vėliava. (Audringi plojimai).

Žemės ūkio srityje. Šito deška
ltaudės nukis TSRS per trumpą
laiką buvo pertvarkytas prieš-
akinės technikos pradais, ko ne-
žinojo ir nežino nė viena kilt
šalis.

Mes pasiekeme šiuos rezultatus, visų pirmą, vykdžianti baltuvėninių šalių industrializacijos politiką, pastate pirmom etapinė sunkiosios pramonės įstovytmę. Tačiau labiau buvo reikaltinga, kad, būdama priešiška me kapitalistiniame apsuptyme, mūsų laudis visada turėjo galvoti apie tai, kad butų pasiruošę atkirciui užpuolimo atveju.

Mes pasiekėme pagrindinį že-

gerėjimą. Jeigu nebūtų buvę karo, mūsų miestai ir pramoniniai rajonai demonstruoty šančienių mitininkus, dar nematytais laimėjimus darbo žmonų međiaginių ir kultūrinių gyvenimų.

Pertvarkius žemės okų kolektyvinį ūkį pagrindu, išnyko kaimo varguomenė, kuri kapitalizmo salygomis visada pamerkė beveitliskam egzistavimui. Kiekvienam kolektiviniui ūkiui valstybei atsiivėre platūs gali-
mumai gyventi pasiturinčiai ir
kultūringai. Mūsų žemės okis
metal iš metų slėptoj, sirdžia-
mas kolektivinių ūkių darbo

nės salys, kaip, pavyzdžiu, Francūzija, jos valdančiuju sluoškinių profašistinio paslaugumo dėka, gulėjo po jo padu. Ties Anglija, į kurios teritoriją per daugelį šimtmecio priešas nejkėlė kojos, pakibo pavojingu-glausia vokiškojo žiherimo grėsmė.

Padėtis iš pagrindų pasikeitė tiktais tada, kai Tarybų Sąjunga persitvarkė kariniu būdu ir kai Tarybinė Armija visu frontu pradėjo pulti hitlerinės gaujas.

Vidaus reikalų ministras J. Šimkus
džiļių valstybių antifašistinės
koalicijos, kurioje TSRS užemė
vadovaujančią padėtį.
Visa tai užtikrino fašizmo
sutruškinimą Europoje.

metinių dieną draugas Stalinas dave visam pasaulei žinoma tarybinės liaudies nuopelnų

„Dabar, kai Tėvynės karas elan prie pergalingo pabaigos, visu didingumu iškyla istorinių tarybinės liudies vaidmuo. Dabar visi pripažsta, kad tarybinės liudis savo paslaukojančia kova išgelbėjo Europos civilizaciją nuo fašistinių pogromininkų. Čia didis tarybinės liudies vyskupas Józef Glempas, iš-

Pripažinimą to faktą, kad tarybinė liudis išgelbėjo Europos civilizaciją nuo fašistinių pogromininkų, viso pasaulio tautos suvokia laipai pat, kai pripažinimą nepaprastų komunizmo vado ir didžiojo Tarybų Sajungos karvedžio Josifiso Visarionovičiaus Stalino nuo

Mūsų daugiaatautė Tarybų valstybė pasirodė tvirta ir ne pajudinama visuose karų išmėginiame. Didysis Tévynės karas dar labiau sutelkė tarybinės tautas kovoje dėl Spaldo revoliucijos užkarlavimui, kovojo dėl mūsų Tévynės laimingos

Karui pasibaigus Tarybų Sąjungo žengė į naują savo išsilavinimo laikotarpi. Jau nuo perėtų metų pradžios mes dirbam pagal naujo, pokarinio penkmečio planą. Draugystės Stalinas šiaip nusakė mūsų

„Naujojo penktmečio planas pagrindinėl uždaviniai yra atkurti nukentėjusius šalies rajonus, atkurti pramonės ir žemės ūkio prieškarinį lygį ir po tvirstyti tą lygį daugiau ar mažiau žymiu mastu“.

Partijos ir vyriausybės iškeliauti tieji laudės ūkio atkūrimo išlaidų pakėlimo uždaviniai įkvėpė mūsų išlaidų naujoms didvyriams koms pastangoms ir darbo žyglams. Visa šalis dabar gyvena išlankimui ne tik ižvkydinti, bet i

viršytį naujajį penkmetį.

DIDZIOSIOS SPALIO SOCIALISTINĖS REVOLIUCIJOS TRISDEŠIMTMETIS

V. M. Molotovo pranešimas Maskvos Tarybos Iškilmingame posėdyje 1947 metų lapkričio mėn. 6 d.

(Atkelta iš 1 psl.)

Žemės ūkiui naujojo penkmečio pradžia buvo sunki dėl sausros, kuri pernai ištiko svarbiausius žemės ūkio rajonus. Tačiau mūsų šalies sugebėjimai greitai įveikti pasitaikančius ūkininkus sunkumus yra žinomas. Tas matyti taip pat iš to, kad partijos ir vyriausybės pavartotu priemonių dėka bendrasis grūdų surinkimas šiemet 58 procentais didesnis už pernyktį.

Pereitalas metalas, kurie buvo pirmieji pokarinio penkmečio metalai, mes jau gavome dideli pramoninės produkcijos augimą. Tačiau pereity metų planą pramonė įvykdė tik 96 procentais, nes persitarkymas darbu tallos sėlygomi dar nebuvo baigtas.

Užtard šiemet tarybinė pramonė dirba viršydama planą. Per šių metų pirmuosius tris ketvirčius devynių mėnesių planą pramonė įvykdė 103 procentais. Visa šalis reiškia savo džiaugsmą ryšium su tuo, kad mūsų šaunus Leningradas ir ši kartą eina pirmose elėse ir kad jau spaldo mėnesį Leningrado pramonė viršijo savo planą už visus antruosius penkmečio metus. (Plojimai). Visa tai duoda pagrindą pasakyti, kad nebaigtai vykdyti pirmųjų penkmečio metų daiktus bus papildyta antrais penkmečio metalais ir tuo būdu dvejų pirmųjų penkmečio metų planas, visumoje palintas, bus įvykdytas šių metų pabaigoje.

Visose pramonės ir žemės ūkio šakose, o taip pat transporte mes užtikrintai žengiamė į priekį, nors prieš mus dar daug nebaigtos darbo begydant žaidzas ir žala, kurių padarė karas. Mes jau išskasame daugiau akmens anglies negu prieš karą, bet dar nepatepėm metalurgijos ir naftos gavimo atkūrimo. Vyksia atkūrimas ir išvystymas visų pramonės šakų, gaminančių plataus vartojimo prekes ir maisto produktus. Mes neturime tokios pramonės šakos, kuri nežengtų į priekį ir neturėtų plano savo produkcijai didinti kelerių metų laikotarpiu. Nuolatinis Tarybų valdžios ūpinimasis įdlegti naujų technikai visose pramonės, transporto ir žemės ūkio šakose yra patikima tolesnio vispusiško socialistinio ūkio klimato garantija.

Mėnuo iš mėnesio didėja pramoninės produkcijos gamyba. Pakanka pasakyti, kad per ką tik praėjusi spaldo mėnesį mūsų stambiosios pramonės bendroji produkcija jau pastelė vienintelę mėnesinę 1940 metų gamybą. (Plojimai). Tuo būdu šiandien mūsų pramonės produkcijos gamyba jau pastelė orlekarinį lygį. (Plojimai).

Visa tai vėl ir vėl parodo, kad mūsų šalyje sudarytos sąlygos visos liaudies gerovės parčiai kilti ir Tarybų valstybės galiai toliau stiprinti. Mums negresia pramonė naikinančios

ekonominių krizės, be kurį negali gyventi ne viena kapitalistinė šalis. Pas mus nėra ir nebus nedarbo ir su juo susijusio gyventojų nuskudimo. Tarybinė santvarka užtikrina pilnintinį nenutrūkstamo gamybinių ūkio klimato galimumą ir nenutrūkstamo miesto ir kaimo darbo žmonių gerovės klimato galimumą, ko nėra ir negali būti ne vienoje kapitalistinėje šalyje.

Palyginkite senąjį Rusiją ir revoliucijos sukurtąjį Tarybų Sąjungą.

Yra žinoma, kad buržuazinė dvarininkų šalį Rusija buvo ją poniškojo imperializmo sumušta 1904 – 1905 metais. Yra žinoma taip pat, kad carinė Rusija pasirodė bejėgė ir negaliė atsišpirti Vilhelmo gaujoms. Nuo to laiko padėtis iš pagrindų pasikeitė. Pergalė prieš voikiškajį fašizmą Europoje ir to sekės Japonijos imperijos kariuomenės sutriūkiniamas Mandžiūrijoje vaizdžiai parodo, kaip toli pažengė mūsų šalis nuo senosios carinės Rusijos laikų.

Méginimai atnaujinti Rusiją ir užtikrinti jos atgimimą nepavyko nei per 1905 metų revoliuciją, nei per 1917 metų Vasoario revoliuciją. Tik Didžiojo Spaldo socialistinė revoliucija atneše ilgai lauktajį atnaujinimą ir sudarė sėlygas galtingam mūsų Tėvynės atgimimui. (Plojimai). Tikrai tarybinė, tikrai liaudinė revoliucija, kurios priesakyje atsistojo Lenino – Stalino partija, padarė šalį ta didžiajai ir priešakinė valstybei, kokia ji yra dabartiniu metu. (Plojimai). Tarybų Sąjungos didingumas sukurtas socialistinės revoliucijos dėka ir dabar pripažintas viso pasaulio tautų.

Argi neaišku, kad Jelgu prieš 30 metų bolševikai nebūtų sugebėję išplėsti mūsų Tėvynę iš Kerenskio, menševikų, eserų, kadetų ir kitų buržuazijos tarny rankų, tai mūsų šalis būtu praradusi savo nepriklausomybę ir kurstytų.

Palyginkite Tarybų Sąjunga ir labiausiai išsivysčiusias kapitalistinės Europos šalies.

Štai – Anglija, nuo senų laikų teisėtais laikoma aukštai išsivysčiusių pramoninė ūklėmis ir net „viso pasaulio dirbtuve“. Per laikotarpių tarp dvejų pasaulinių karų Anglijos pramonės lygis tik retais metais buvo

pakilęs viršum 1913 metų lygio, o daugumoje atveju buvo žymiai žemesnis. Šitokioje padėtyje negalima rimta kalbėti apie koki nors Anglijos pramonės pakilimą laikotarpyje tarp dvejų pasaulinių karų. O ir dabar, kaip jus žinote, Anglija pergyvena rimtus ekonominius sunkumus, vis labiau pasikliaudama amerikinio dėdės pagalbabla.

Prancūzijoje pramonė per taikotarpį vystėsi ne geriau, nors ir būta pavienių pakilimo metų. Pakanka pasakyti, kad prieš antrojo pasaulinio karo pradžią Prancūzijos pramoninė

produkcija tik 6 procentais viršijo Prancūzijos pramonės lygi, o pasiekta dar prieš pirmąjį pasaulinį karą. Galima pasakyti, kad per visą laikotarpių tarp dvejų pasaulinių karų Prancūzijos pramonė tarpiojo vietoje. Dabar Prancūzija taip pat pergyvena ekonominių sunkumų laikotarpi ir, panašiai kaip Anglija, remia savo apskaičiavimus išorine pagalba.

Kuo paaiškinamas toks ryškus skirtumas tarp TSRS pramonės išvystymo, iš vienos pusės, ir Anglijos bei Prancūzijos pramonės padėties, iš kitos pusės? Kuo paaiškinama, kad Tarybų Sąjungos pramonė padidėjo per atskirvimo tarp dvejų pasaulinių karų laikotarpi beveik 12 kartų, tuo tarpu kai Anglijos ir Prancūzijos pramonė tarpiojo vietoje, pergyvendama pavieniais metais tam tikrą pakilimą, bet dar dažniau – sustingimą ir net smukimo metus?

Nešališkiems žmonėms, norintiems suprasti šiuolaikinį išvykius, atsakymą pasako, visų pirmų, faktų sulyginimais.

Pagrindinis skirtumas tarp Tarybų Sąjungos, iš vienos pusės, Anglijos ir Prancūzijos, iš kitos pusės, yra žinomas: TSRS pramonė, kaip ir visas liudėjus, sukurta socializmo pamatu, o Anglijos, lygialkalp ir Prancūzijos, pramonė, kaip ir visas valstybinis pastatas laikosi ant senų kapitalizmo ramsčių, ir tiek mokslos, tiek ir praktinės patirties valdžiai parodo, kad socializmo pamatas Tarybų Sąjungoje kasdien stipriėja, o kapitalistinės visuomenės atramos Europoje jau seniai kliaurai supuvo. Dabar, kaip niekad anksčiau, matyt, kiek pribrendo socializmo priešlaikos mūsų šalyje dar prieš 30 metų, kai pergalingoji socialistinės revoliucijos išvedė mūsų Tėvynę į naują kelią, – į revoliucinio atnaujinimo kelią.

Prieš 30 metų, Spaldo revoliucijos išvakanėse, Leninas astringai įrodinėjo, kad susidariusiomis istorinėmis sėlygomis negalima žengti pirmyn, nedarant žingsnių į socializmą, ir kai medžiaginis socializmo paruošimas jau tada buvo mūsų šalyje. Jis sakė:

Tarybų Sąjunga ir tarptautinis bendradarbiavimas

Nuo pat pirmosios gyvavimo dienos Tarybų Sąjunga užėmė ypatingą vietą tarptautiniuose santiukiuose, atsisiųstus kovos dėl taikos priesakyje.

Spaldo revoliucija išplešė mūsų šalį iš pirmojo pasaulinio karo, paskelbusi taiką ir besąlyginį atsakymą nuo imperialistinės politikos tiek carinės Rusijos, tiek ir po Vasario revoliucijos sudarytosios pseudo-socialistinės Kelenškio vyriausybės. Nepalsant to, per eilę metų mūsų liaudies negalėjo grižti prie taikaus darbo.

Turėdamos tikslą pasmaugti

„Elti pirmyn XX amžiaus Rusijoje, iškovojustoje respubliką ir demokratizmą revoliuciniu keliu, negalima, neinant į socializmą, nedarant žingsnių prie jo...“

Istorijos dialektika kaip tik tokia, kad karas, nepaprastai pagreitintas monopolistinio kapitalizmo paviršiniu – monopolistiniu kapitalizmu, tuo pačiu nepaprastai priartino žmoniją prie socializmo.

Imperialistinis karas yra socialistinės revoliucijos išvakarės. Ir tai ne tik todėl, kad karas savo balsumais pagimdo proletarių sukilimą, – joks sukilimas nesukurs socializmo, jeigu Jis neprirendro ekonomiškai, – o todėl, kad valstybinis – monopolistinis kapitalizmas yra pilnintinis materialinis socializmo paruošimas, yra jo prieanglis, yra ta istorinių laiptų pakopa, tarp kurios (pakopos) ir pakopos, vadinamos socializmu, jokių tarplių pakopų nėra“.

Suprantama, tiek Anglijoje, tiek ir Prancūzijoje jau tuomet prieš 30 metų – materialinės priešlaikos socialistinių pertvarkymui buvo ne mažiau palankios, kaip mūsų šalyje, bet, kaip žinoma, vienų materialinių priešlaikų nepakanka išspręsti net ir tokiomis problemomis, kurios tapo jau istoriniu būtinumu.

Antrasis pasaulinis karas krito nauja smūgi kapitalizmo sistema, dar labiau išskilinęs pozicijas Europoje. Naujosios demokratijos šalys – Jugoslavija, Lenkija, Rumunija, Bulgaria, Čekoslovakija, Vengrija, Albanija – su plačiųjų liaudies masių parama įvykdė drąsus demokratinius pertvarkymus, prie kurios priklauso dvarininkų klasės likvidavimas, perdaus žemę valstiečiams, stambiosios pramonės ir bankų nacionalizavimas bei kiti. Savo ypatingais savarankiškais keliais tos šalys daro žingsnius į socializmą, sudariusios darbo žmonėms sėlygas gyvenimui, laisvam nuo kapitalistinio pavergimo, ir ginčuojantys savo tautinę nepriklausomybę nuo užsieninių imperialistų meiginimų paglemžti tas šalis ir primesti joms savo valią.

II.

Spaldo revoliuciją ir sugrąžinti į valdžią iš mūsų šalies pabėgusius dvarininkus bei kapitalistus, Antantės valstybės suorganizavo eilę karinių intervinijų prieš mūsų šalį. Atsakomybė už tuos nusikaltimus tenka Anglijos ir Prancūzijos imperialistams, jų amerikiniams ir japoniškiams sąjungininkams bei jų tuometiniams satelitams. Šitoje plėškiškoji politika, persunkta revoliucinės rusų tautos atžvilgiu žvériško antitarybiniu Čerčilio, Klemanso ir kitų reakcionierų priešiškumo, gėdinėti sužugo. Tarybinė liaudis

apgyné savo nepriklausomybę, pasieké atsikvėpimo ir išėjo į pergalingos taikos socializmo statybos kelią.

Jūs žinote, kad ir po to plynės prieš mūsų šalį nesiliuvė. Ko tik nedarė vakarų ir ryti imperialistai, siekdami sužudyti taiką statybą mūsų šalyje.

Reikalas prieš prie to, kad Anglija ir Prancūzija susijungė su fašistine Italija ir sudarė gėdingą Miuncheno susitarimą su hitlerine Vokietija, kad greičiau pastūmėti vokiškuosius fašistus užpulti Tarybų Sąjungą. Tačiau anglių-prancūzų imperialistai aplūpiko. Jie patys įsainiojo į Jų paspustus spastus, o išmintingoji stalinių taikos politika pulktausiu būdu užtikrino naują karo atidėjimą Tarybų Sąjungai. (Plojimai).

Kai hitlerinė Vokietija vis dėlto užpuelė TSRS, vėl atgijo mūsų priešų viltys.

Yra žinoma, kad netrukus po to Londono laikraščiuose pasirodė pranešimas, jog Anglijos ministras Mur-Brabazonas, samprotaudamas aplie padėti Tarybų Sąjungos – Vokietijos fronte 1941 metų vasarą, nesvarbė palinkėti, kad tarybinė ir vokiečių armijos išsekintų viena kita, tuo tarpu kai Anglija su stiprins savo galią ir taps viešpačiausia valstybe. Atsidiando Amerikos veikėjų, kurie nepanorėjo atsilikti nuo Mur-Brabazono, 1941 metų birželio mėnesį „Niujork Taim“ paskelbė šitokį vieno iš žymiausių Amerikos veikėjų pareiskimą: „Jeigu mes pamatysime, kad laimi Vokietija, tai mums reikia padėti Rusijai, o Jeigu laimiems Rusija, tai mums reikia padėti Vokietijai. Ir šitokiu būdu tegul Jie žudo kaip galiausiaugiai“.

Vis dėlto, kare su hitlerinė Vokietija Tarybų Sąjunga, Anglija ir Jungtinės Amerikos Valstybės sėkmingesnės bendradarbiavimo prieš bendrajai prieš, prie bendrajai visų demokratinių šalių prieš.

Kai tik pasibaigė karas, Tarybų Sąjunga perėjo prie darbo pagal naujojo stalinių penkmečio planą. Drauge su tuo mums butinai reikia dabar paruošti ir planą keilems penkmečiams iš anksto. Draugas Stalinas, kaip žinoma, šiuos naujas uždavinius šlaipas nusakė:

„Kai dėl planų ligesniam laikotarpiui, tai partija ketina suorganizuoti naują galingą liaudies ūkio pakilimą, kuris išgilius mus pakelti mūsų pramonės lygi, pavyzdžiu, trigubai palyginti su prieškariniu lygiu. Mums reikia pasiekti to, kad mūsų pramonė galėtų gaminti kasmet ligi 50 milijonų tonų ketaus, ligi 60 milijonų tonų pleno, ligi 500 milijonų tonų anglies, ligi 60 milijonų tonų naftos“.

Šito pakanką pavaizduoti, kiek Tarybų Sąjunga yra suinteresuota tvirta ir ilga taika. Visi tiksliųjų taikos draugai – o jie (Perkelta i 3 nel.)

DIDŽIOSIOS SPALIO SOCIALISTINĖS REVOLIUCIJOS TRISDEŠIMTMETIS

V. M. Molotovo pranešimas Maskvos Tarybos iškilmingame posėdyje 1947 metų lapkričio mėn. 6 d.

(Atkelta iš 2 psl.)

... tuo didelę daugumą bet kuo šalies llaudyje — gali paaiuti tuo, kad Tarybų Sąjungai galo gins visuotinės tai- interesus. (Ilgis plojimai). Bendinkamai su šia taikos po- lai Tarybų Sąjunga stovi už rebuskaičių tarptautinį bender- daliavimą išvystymą. Draugas ėmamas giliai išaiškino mūsų įrengto politiką pasikalbėjime įtėmumu amerikiečių Stasenu: ... — Tarybų Sąjunga ir žinių Valstybės, žinoma, ga- bendradarbiauti viena su kita skirtumas tarp jų neturi es- tis reikšmės, kai kai bama- s, jų bendradarbiavimą. Eko- nomicinės sistemos Vokietijoje ir vienodos, bet vis dėlto yra kila karas. JAV ir TSRS dominės sistemos skirtingos, išių jos nekariovi vlena su jų bendradarbiavimo karo me- leigai dvi skirtingos sistemo galėjo bendradarbiauti ka- jetu, tai kodėl jos negali os bendradarbiauti taikos metu? Ži- noma, turima galvoje, jog, jeigu noras bendradarbiauti, tenebendradarbiavimas visiškai ne esant skirtingoms eko- nomicinėms sistemoms. Bet jeigu nė noro bendradarbiauti, tai už esant vienodomis ekono- psms sistemoms valstybės ir si- nės gall susipešti".

Tarybų Sąjunga nuolat vykdė nevykdė taikos ir tarptauti- lo bendradarbiavimo politiką. Tarybų Sąjungos santy- su visomis šalimis, kurios nė nora bendradarbiauti. Ie- augo Stalino išdėstytai po- di priešais stovil dabar kita gu- ka, pagrsta visai kitais daipais. Čia, visų pirma, ten- abėti apie Jungtinį Ameri- Valstybį, o taip pat apie Bosnios Britanijos užsienio iš- lika.

Dimas dalykas, kad Jungti- Amerikos Valstybėse yra vėlinio Šalies išvystymo žama tam tikram laikui ate-.

Tačiau niekur spudoje

ta nebuvu pranešta, nors

ana dažnai būna spaudos

televizijos.

A vertus, daug triukšmo na dėl įvairių amerikinių ne- kūty, susijusių taip su „Tru- gas doktrina“, tai su „Mar- au planu“. Beskaitant apie vi- os amerikinius „pagalbos pal“, „pagalbos Kinijai“ ir planus, galima pamanyti, vienas problemos Jungtinės Valstybėse jau seniai išspres- ga: dabar Amerikai belieka nuteikti reikalus kitose, primetus joms savo po- giu, ir pagedaujam vyriaus- sudėtį. O iš tikrujų rei- nėra toks. Jeigu Jungti- ke Amerikos Valstybų valdan- suoksniai vidaus reikali- kelyt didelio nerimo, ypa- ciai su artėjančia ekonomine nebuity tiek gausiai minėti Jungtinį Amerikos bly ekspansijos projektu, savo ruožtu, remiasi ag- uis karintais — politiniai tuo imperializmo planais,

Dabar jau neslepia, kad Jungtinės Amerikos Valstybės — neretai kartu su Didžiąja Britanija — kuria vis naujas ir naujas karines jūry ir karines oro bazes visose žemės rytulio dalyse ir net pritaiko išsilaisvalybės šitokios rūšies tiks- lams, ypač arti Tarybų Sąjungos teritorijos. Kas tik nesi- skundžia amerikinio imperializmo spaudimui šiuo atžvilgiu. Jeigu kai kurių stambių valstybų vyriausybės Europoje, Azijoje ir Amerikoje palai ko savo rūšies solidžią tytą šiuo reikalu, tai, kaip matyi, kai kurios mažos šalys aiškiai nebeškenčia daugiau. Danija, pavyzdžiu, nekalp negali pasiekti savo tautinio suvereniteto atkūrimo Grenlandijoje, iš kur nenori iš- eiti amerikiečiai karui pasibaigus. Egliptas teisingai reikalauja anglų karuomenės išejimo iš savo teritorijos, bet Anglija at- sisako tatai padaryti, o Amerika palai ko angliškuosius impe- rialistus ir šitokuose reikaluo- se. Aišku, tačiau, kad karinių bazių kūrimas įvairose pasau- liuose skiriamas ne gynybos tikslams, bet kaip pasruo- šimas agresijai. Aišku taip pat, kad jeigu ilgi šiol paliekamas Jungtinis Anglijos — Amerikos karinis stabas, sukurtas antrojo pasaulinio karo metu, tai tas daroma ne taikings jausmai, bet turin tiksli įbauginti naujos agresijos galimumu. Būtų buvę gera, kad visa tai žinotų amerikiečių tauta, nes esant vadinančiai „vakarių“ spaudos laisvel, kai beveik visi laikra- čiai ir radijo stotys yra slauros agresinės kapitalistų ir jų sam- domų tarnų saujelės rankose, tautai sunku žinoti tikrą tlesą.

Yra žinoma, kad ekspansi- nistišiuose Jungtinio Amerikos Valstybų suoksnioje paskildė nauja savo relikija: netikinti savo vildaus Jégomis — iškėli- mas atominės bombos pastaplatti- mi, nora šiltos pastapties seniai jau nebéra. (Ilgis plojimai). Imperialistams, matyt, reikalau- gas šis iškėlimas atomine bom- ba, kuri, kaip žinoma, yra ne gynybos priemonė, bet užpuolimo įrankis. Daug kas piktna- kasi, kad Jungtinės Valstybės ir Didžioji Britanija trukdo Su- vienytyjų Nacių Organizacijai padaryti galutinį nutarimą dėl atominio ginklo uždraudimą. Per šiuos metus du kartus prieš tai protestavo anglų moksli- ninkai, du kartus paskelbė atitinkamus savo pareiškimus, kuriuose jie reiškė nepasitenkinimą tuo, kad Anglia tik pritaria Jungtinės Valstybėms šiuo reikalui. Ir tai visiškai supran- tama, nes Amerikos ir Anglijos tautos ne mažiau kaip kitos tautos suinteresuotos tuo, kad būtų įvykydys ir atominio ginklo uždraudimas, ir visuotinis išpūsto ginklavimų suma- žinimas. Čia reikėtų suprasti, kad atsakymas nuo atominio ginklo uždraudimo padengė imperialistus gėda, sukeldamas išvystymą.

Dabar Jungtinės Amerikos Valstybėse, o taip pat Didžiojoje Britanijoje valdantiesi suoksniai stovėja įvairiai tikslių priešakyje vėlos tarptautinės grupuotės, turinčios tikslių stiprinti kapitalizmą ir pasiekti tų šalių viešpatavimą kitioms tautoms. Tos šalys vadovauja imperialistinės ir antidemonstatinės Jégoms tar- taus tautų išvystymo.

žmones, visas tautas.

Arba paimkite karo kurstyto- ju klausimą. Nežiriant visų pro- testų iš amerikinių ir kitų eks- pausionistų pusės, Generalinė Asambleja, nors ir gilgždėdamas, priėmė nutarimą dėl naujojo karo propagandos pasmerkimo, Svarstydamas kartu su tuo paro- dė, kad reikia dar labiau su- stiprinti kovą prieš karo kurstytojus ir prieš Ju globėjus, ku- rie vykdė agresyvios ir pelno godžios kapitalistų - miliardie- rių viršunės valią ir nesiskaito- si savo tautos interesais. Yra žinoma, kad Jungtinės Amerikos Valstybų pramonė per lai- kotarpį tarp dviejų pasaulinių karų išaugo, nors Jos išvystymas éjo nepaprastai ir netolygiai ir dukart smukdavo žy- mitai žemiau už 1913 metų lygi. Užtat antrojo pasaulinio karo metais Amerikos pramonė spar- čiai išsispėtė ir éme duoti mil- žiniškus pelnus kapitalistams bei valstybinės pajamams, kurias dabar amerikinės valstybinės monopolistinės kapitalizmas paleidžia į apyvertą ir panaudoją savo spaudimui visur — Euro- poje ir Kinijoje, Graikijoje ir Turkiijoje, Pietų Amerikoje ir Viduriniuose Rytuose. Mégėjų panaudoti karių konfektūrą, žinoma, nemaža. Bet kur čia tautos interesai? Tautos inte- resai, suprantama, iš pagrindu skiriasi nuo naujojo pasaulinio karo kurstytojų interesų.

Visi tie faktai iliudija apie amerikinio imperializmo siekimą išnaudoti kai kurių valstybių pokarinius sunkumus, priestū- joms savo valią, po neprāstojo amerikiečių vadovavimo prie- danga ir praskinti Jungtinės Amerikos Valstybėms kelią i pasaulinių viešpatavimą. Taip analaptoli nepateisina vilčių, kad galima išvengti didžiančių vi- daus sunkumų, išvengti gilių ekonominės krizės ir visi stip- rėjanti Jungtinio Amerikos Valstybų suskilio į dvi svarbiu- sias grupuotes: imperialistinę, kuri dabar trukšauja avan- scenoje, ir demokratinę, kurių priklauso atėtis. Imperialistų apieitai neturi ribų, ir savo stauriems savanaudžiokliems tiks- lams pasiekti jie yra pasiruoše geležiniu padu mindžioti de- mokratines teses savo šalyje, o taip pat kitų valstybių teses ir suverenitetą. Fašistinės Vokietijos, mindžiojusios demo- kratinius Jégas ir sužulėjusios pasaulinio viešpatavimo besle- kiant, sužugimo pamokos, kaip matyt, nebuvo naudingos tėems, kurie dabar su tokiu apakiniu veržiasi viešpatauti visam pa- sauliu.

Dabar Jungtinės Amerikos Valstybėse, o taip pat Didžiojoje Britanijoje valdantiesi suoksniai stovėja įvairiai tikslių priešakyje vėlos tarptautinės grupuotės, turinčios tikslių stiprinti kapitalizmą ir pasiekti tų šalių viešpatavimą kitioms tautoms. Tos šalys vadovauja imperialistinės ir antidemonstatinės Jégoms tar- taus tautų išvystymo.

dalyvaujant žinomiemis socia- listiniams lyderiams išlisoje el- lėje Europos šalių.

Tarybų Sąjungos politika pa- grista priešingais orincipais, dideliu ir mažu valstybių suve- reniteto gerbimo principais, nes išskiriantį kitų valstybių vi- dūs reikalus principais. Pa- imkime, pavyzdžiu, Vokietijos klausimą.

Jeigu ir pokario metu Amerika ir Anglija laikytysi tų prin- cipų, kalp, sakysime, Jaltos ir

Potsdamo konferencijų demokratinių principų, kai smarkiai skiriasi dabartinių angliškėjų - amerikinių principų nuo Tarybų Sąjungos principų, nes dabartinių angliškėjų - amerikinių principų persunki atviro imperializmo, o Tarybų Sąjunga tvirtai stovi demokratinėse po- zicijose.

Tarybų Sąjunga, kaip ir kitos demokratinės šalys, stovi už taiką ir tarptautinį bendradarbiavimą demokratinių pradžias. Dabartiniems sąlygomis tai rei- kalauja sujungti visas antili- imperialistinės ir demokratinės sto- viklos Jégas Europoje ir už Europos ribų, kad būtų sudarytos nepriėmamas barjeras prieš aktyvėjantį imperializmą ir jo naują agresijos politiką.

Demokratinių Jégų sutelkimas ir drasti kova prieš imperializmą bei jo naujas karinių avan- tiūrų planus sujungs tautas į galinčią armiją, kuriai ligios negali turėti imperializmas, nei- glantių demokratines tautų te- ses, mindžiojantis tautų suve- renitetą, kuriuanti savo planus nuo vokiškosios okupacijos. Pokarinės anglų amerikiečių po- litikos vykdymo išdavoję angliski, ir amerikinė Vokietijos okupacijos zonas buvo sujungtos į bendrai valdomą dvizone (bizonę) teoriją, gavusios spa- doje „bizonijos“ vardu, tam, kad ten vienašališkai būtų būtų vedama angliskai - amerikinė politika neprisklausomai nuo Kontrolinės Tarybos, kurioje dalyvauja visų keturų okupuo- jančių valstybių atstovai. Mūsų atstovai Vokietijoje faktiškai turi dabar reikala tik su tarybi- ne zona. Susidarė padėtis, kuri negali nekelti nerimo ir vokiečių tautoje, nes angliskosios - amerikinės politikos išdavoję egzis- tuoja „bizonija“ ir kitos zonas, bet net Vokietijos kalp vilen- gios vokiečių valstybės. Tarybų Sąjunga laiko būtinu, kad būtų išgivendinti Jaltos ir Potsdamo konferencijų nutarimai Vokietijos klausimui, kurie numatė at- kurti Vokietiją kaip vieningą demokratinę valstybę. Tarybų Sąjungoje pilnintini suprantama, kad „bizonija“ — tai ne Vokietiją ir kad vokiečių tauta turi teisę į buvimą valstybę, kuri, suprantama, turi būti de- mokratinė Jégas ir sužulėjusios pasaulinio viešpatavimo besle- kiant, sužugimo pamokos, kaip matyt, nebuvo naudingos tėems, kurie dabar su tokiu apakiniu veržiasi viešpatauti visam pa- sauliu. Ir tai visiškai supran-

taus, kad būtų išdaryti vieni ekonominiai tautų paver- gimo planai ir visos naujos imperializmo avantiūros.

Tarybų Sąjungos istorinė pati- ritis palvintino teisingumą di- džiojo Lenino žodžiu apie tau- tos, paėmusios valdžią į savo rankas, nenugalimumą:

„Niekuo netus nugaliéta toji tauta, kurios darbininkai ir valstiečiai savo daugumoje su- žinojo, pajuto ir pamatė, kad Jie gina savą, Tarybų valdžią — darbo žmonių valdžią, kad gina tą reikala, kurio pergali jėems ir jų vaikams užtikrins galimū- mą naudotis visomis kultūros gėrybėmis, visais žmogaus dar- bo kūriniuose“.

Mūsų laikas yra uždavinys sujungti visas antili- imperialistinės ir demokratinės tautų Jégas ir vieną galinčią stovyklą, su- ciumentuotą gyvybinių interesų vieningumą prieš imperialistinę ir antidemonstatinę stovyklą ir tos stovyklos politiką paver- ginti tautas ir kelti naujas avantiūras.

Blaivi pažiūra į reikala drau- ge su tuo parodys, kad mūsų laikais naujos imperialistinės avantiūros yra pavojingas žaidimas kapitalizmo likimu. (Perkeita į 4 psl.)

DIDŽIOSIOS SPALIO SOCIALISTINĖS REVOLUICIJOS TRISDEŠIMTMETIS

V. M. Molotovo pranešimas Maskvos Tarybos iškilmingame posėdyje 1947 metų lapkričio mėn. 6 d.

(Atkelta iš 3 ps.)

Kai kurie ministrai ir senatoriai to gali ir nesuprasti. Bet jeigu antiimperialinė ir demokratinė stovykla sutelks savo jėgas ir išnaudos visus savo ga-

limumus, ji privers imperialistus būti protingesniais ir elgits ramiu. (Plojimai). Reikia manyti, kad kapitalizmas nėra su interesuotas pagreitinti savo paties žlugimą. (Juokas. Plojimai).

III.

Tarybų Sajunga ir komunizmas

Žengdamasi į 31 Didžiosios Spalio socialistinės revoliucijos metus, mes su pasitenkinimu žvelgiame į nueliajį kelią ir užtikrintai žūrime į ateityj.

Dideli Tarybų valstybės pasekėliai. Socializmas giliai įėjo į visą mūsų gyvenimą. Tarybinės valdžios sėlygomių jau išaugo nauja karta, kuri pradeda testi savo erelio sparnus.

Reikia pripažinti, kad svarbiuiausias mūsų revoliucijos užkaravimas yra naujas, dvasinis veldas ir idėjinius augimą žmonių, kaip tarybinių patriotų. Tai liečia visas tarybines tauas, tiek miesta, tiek ir kaimą, tiek finančio darbo žmones, tiek ir protinio darbo žmones. Čia yra ištirkę didžiausias Spalio revoliucijos pasekėlias, kuris turi pasaulinę istorinę reikšmę.

Dabar tarybiniai žmonės nete, kokie jie buvo prieš 30 metus.

Dvatinis dabartinių tarybinių žmonių veldas matyt, visu plrma, sąmoningoje pažūroje į savo darbą, kaip į visuomeninės svarbos reikalą ir kaip į šventą pareigą Tarybų valstybės atžvilgiu. Mūsų dienomis kiekvienoje imoneje yra stachanovininkų ir stachanovininkų. Socialistinius lenktyniavimus aprėpė visus kolektivinius ūkius. Lenktyniavimą įtraukti darbininkai ir darbininkės, kolektivinių ūkių valstiečiai ir valstietės, tarnaautojai ir inžinierinė – techninė sudėtis, meno ir mokslo žmonės. Lenktyniavimo užmojo platumas ir turinys nuskako dabar vienur ar kitur pasekta komunistinės pažūros i darbą lygi tarybinių žmonių tarpe. Visuotinis lenktyniavimo pobudis yra ypatingai svarbi svirtis darbo našumui kelti.

Dabar plačiai pasklidavo naujas sąjūdis, pastrelškias tuo, kad pavieniai darbininkai prisilima asmeniniu įsipareigojimiu prieš laiką įvykdinti metinius ir viso penkmetė planus, ko nebuvo prieškariniu laiku. Maskvoje, Leningrade, Donbase ir visoje šalyje sėkmingai išsivysto šis sąjūdis, parodantis darbininkų ir darbininkų socialistinį sąmoningumą. Bet tai tik viena iš vienos eilės svarbų svirčių darbo našumui mūsų šalyje kelti.

Šiemet prieš laiką baigiamas vykdyti grūdų paruošų planas.

sostinių, sugriž namo su noru įvesti tokia pat tvarka Tėvynėje. O kas išjāo? Demobilizuoti karčiavai ir karininkai, grilių; į Tėvynę, émesti su dar dieniniu jkarčiu stiprinti kolektivinius ūkius, plėsti socialistinį lenktyniavimą fabrikose ir gamyklose, atsistoje pirmose tarybinių patriotų elėse. (Plojimai).

Vaistybė gaus grūdų maždaug tiek pat, kaip geriausias prieš kariniais metais, nors pasėlių plotų dydis ir technikinis aprūpinimas dar žymiai menkesni už prieškarinius. Šių laimėjimų pasekta dėka išsivysčiusio socialistinio lenktyniavimo tarp respublikų, kraštų ir srityų ir ypač dėka aktyvaus dalyvavimo lenktyniavime visos kolektivinių ūkių masės, daugelio milijonų kolektivinių ūkių valstiečių.

Mes pergyvenome sunkų laiką pirmu karo laikotarpiu, kol pertvarkėme visą darbą sutinkamai su naujomis aplinkybėmis. Darbo žmonių paslaukojuimais užnugaryje ir mūsų armijos didyriškumas fronte, kokių dar nežinojo pasaulinė istorija, buvo aukšto tarybinto patriotizmo išraiška, ir tas užtikrino mums pergalę prieš priešą. (Plojimai). Dabartiniame tarybiniu patriotizmu pakilimine reikšminai pasireiškia šiuolaikinės tarybinių žmonių idėjinis lygis ir dvasinis augimas.

Negalima neigti, kad kapitalizmo liekanos žmonių sąmonėje labai gajos. Ir todėl partija visada primena tarybiniam žmonėms apie reikalingumą visuosiškos kritikos ir savirkritikos, nukreiptos liekviuoti tas žalin-gas praeities liekanas. Negalima, kita vertus, neigti, kad mes dabar turime milžiniškus galimūmus vesti sėkmingai kovai dėl ty liekanų likvidavimo.

Mūsų gyventojų kultūrinis lygis visais atžvilgiais pakilo. Moksleivių skalčius, knygų leidimas, masinius švietimo darbas seniai jau pasiekė tokį mastą, kaip nė vienoje kitoje šalyje. Mūsų intelligentija, kultūros darbuotojai, mokslo ir meno žmonės persunki tarybiniu patriotizmu kaip niekuomet. Negalima iaikyti atsitiktinumu, kad dabar geriausiai literatūros kūrinių priklauso plunksnai rašytojų, kurie jaučia savo nesutraukomą idėjinį ryšį su komunizmu. Mūsų šalyje komunizmas įkvepia paslaukojančiam darbui, didyriškai kovai dėl Tėvynės, aukštai idėjinėlė kūrybą. (Plojimai).

Samdomieji buržuaziniai plunksnagrūžiai užsienyje pranašavo karo metu, kad tarybiniai žmonės, susipažinę savo koviniuose žygioso su tvarka ir kultūra vakaruose ir pabuvę daugelyje Europos miestų ir

sostinių, sugriž namo su noru įvesti tokia pat tvarka Tėvynėje. O kas išjāo? Demobilizuoti karčiavai ir karininkai, grilių; į Tėvynę, émesti su dar dieniniu jkarčiu stiprinti kolektivinius ūkius, plėsti socialistinį lenktyniavimą fabrikose ir gamyklose, atsistoje pirmose tarybinių patriotų elėse. (Plojimai).

Pas mus dar ne visi išsivadavo iš klūdojimo ir šiaužojimo prieš vakarus, prieš kapitalistinę kultūrą. Ne veilti se-nosios Rusijos viešpataujančios klasės ne retai buvo didelėje dvasinėje priklausomybėje nuo kapitalistinių atžvilgių labiau išsivysčiusi Europos valstybių. Tai leido kultyvoti kai kurios senosios Inteligentijos slouknų tarpe vergišką nepilnavertišku-mo ir dvasinės priklausomybės nuo buržuazinių Europos šalių jausmą. Neišsivadavus iš šių gedingų liekanų, negalima būti tiki tarybinių pličielių. Štai kodel tarybiniai žmonės persunkti tokio ryžtingo siekimo greičiau padaryti galą štomis praeities liekanoms, išvystyti negalestingą kritiką visų ir visokių klūdojimo ir šiaužojimo prieš vakarus, ir jų kapitalistinę kultūrą pasireiškimų.

Jūs žinote draugo Stalino istorinius žodžius apie tarybinių žmonių idėjinis lygis ir dvasinis augimas.

Juo geriausiai tarybinių žmonės supras ši stalininį raginių i tarybinių pličielių sąmoningumą ir garbę, tuo sparčiau mes žengsimė pirmyn į mūsų didžią tikslą.

Kaip saulė gledria dieną, marksizmo - leninizmo idėjos švietimo mums kelią per visus tuos 30 metus. Mūsų žengimasis į priejį buvo pagristas Lenino ir Stalino strategija ir taktika. Mūsų kelas buvo nelengvas. Priešas veikė išorėje ir viduje. Net bolševikų partijoje priešas turėjo savo agentūrą trockininkų, dešiniųjų ir kitų išdavikų bei pardavikų asmenyje. Lenino ir Stalino sukurojti bolševikų partija išėjo iš visų tų išmėglinimų sutvirtėjusi, apvalė savo eiles ir susitelkė į didžią Jėgą, kuri yra auksčiausia mūsų liudies, užtikrintai elinančios į priejį prie komunistinės vi-siomenės, moralinės - politinės vienybės išraiška ir kuri, didžiajam Staliniui vadovaujant, nurodo dabar kelią į visuotinę taiką ir išsivadavimą nuo kruvinų karų, kelią į kapitalistinės vergijos nuvertimą ir didžią

tautų bei visos žmonijos pažangą. (Audringi, Ilgi plojimai).

Patirtis parodė, kad šiuolaikinis komunistinės sąjūdžis tiek išauga ir sutvirkė daugelyje šalių, kad jau nebegalima tam sąjūdžiu vadovauti iš vieno centro. Čia mes matome vieną iš žymiausių komunizmo pastekimų mūsų laikais. Drauge su šiuo patirtis parodė, kad komunistų partijos ir, visų pirmas, stipriausios Europos kompartijos, turi turėti Jungiantį organą, kad būtų galima vykdyti nuolatinį pasikeitimą pažiūromis ir, kai reikia, koordinuoti komunistinių partiju veiklą savaripiūs sutarimo tvarka. Tai padės toliau augti komunistinių sąjūdžių ir stiprėti jo įtakai plėtose masėse. Bolševikų partija sveikina šias pribrendusias kompartijų priemones ir linkomis visokeriopio pasiekimo. (Ilgi plojimai).

Prieš 30 metų bolševikų partija tebuvo tiki nedidelė savo tautos dalis. Bet tuomet Lenino – Stalino partija su moksliniu tikslumu nustatė pribrendusius istorinius šalies poreikius, rado galimą atramą liudies masėse, į liudis, mūsų partijos vadovaujama, pasiekė revolucioninę pergalę. Dabar visi matė šitos socializmo pergalės vaisius ir jų didžią tarptautinę reikšmę.

Mūsų laiku suvenyotos demokratijos ir socializmo Jėgos, paimtos Europos mastu ir už Europos ribų, nepalyginti galtingesnės, negu priešais jas stovinčios antidemokratinė imperialisimo stovykla.

Kapitalizmas tapo žmonijos pažangos stabdžiu, o avantiūristinės imperializmo politikos, sukėlusios jau du pasaulinius karus, tėsimas yra svarbiausias pavojus taikingoms tautoms. Didžioji Spalio socialistinė revoliucija atidarė tautoms akis,

kad kapitalizmo amžius eina prie galo ir kad atrasti patikimi keliai į visuotinę taiką ir į didžiąją tautų pažangą. Imperialistų, po kurio kojomis nubuoja dėrva, pastangos netebe-bė kapitalizmo nuo artėjendos prasūties. Mes gyvename tokime amžiuje, kada visi kelia veda į komunizmą. (Audringi, Ilgi plojimai).

Didysis Leninas padėjo Tarybų valstybės pamatus ir išvedė mūsų šalį į socializmą, padariusio galą daugelio šimtmecčių vieno žmogaus ekspluatavimui kito žmogaus, kelią. Lenino keltas veda į tautų laisvę ir laimę, į žmonijos laisvę ir laimę.

Didysis Stalinas vedė ir išvedė mūsų liudij garbingu komunizmo keliu. Stalinas vadinas, beribės tautų pagarbos ir meilės apsuptas, išreiškia pergalingsos Tarybų Sąjungos dingumą ir raginą į kovą dėl laimingos žmonijos ateities (Audringa, Ilgi nenutylė ovaciją).

Draugai!

Bolševikai visada buvo ir bus savo tautos avangardas!

Tarybiniai žmonės stovi pirmose pažangiosios žmonijos eilėse, kurių tikėjimo didžiausiai Spalio revoliucijos tikslai!

Tegyvuoja Didžiosios Spalio socialistinės revoliucijos 30 metinės! (Audringi, Ilgi plojimai).

Su Lenino vėliava, Stalinas vadovaujami, – pirmyn, į komunizmo pergalę! (Audringi, Ilgi nenutylanti visos salės ovacija). Visi sustoja. Šaukimas: „Didžiajam Staliūnui“, „Tegyvuoja didysis rybinės liudies vadas dėl Stalino!“, „Tegyvuoja Lenino – Stalino partija“, „Tegyvuoja mūsų mylimo tarybinė vyrausybė!“.

Mitingas Londono

LONDONAS, lapkričio mėn.

11 d. (TASS). Vakar Londono Anglijos – TSRS draugystės draugijos iniciatyva įvyko masinis mitingas Didžiosios Spalio socialistinės revoliucijos 30-tųjų metinių garbei, kuriamė dalyavo 1800 žmonių. Mitingo dalyviai priėmė raštą tarybinei liudžiai, kuriame reiškiamas anglių tautų kare, užtikrins patikimą ateiti anglių tautai.

Buvęs nacionalinės mokytojų sąjungos pirmmininkas Džalsas savo kalboje sustojo ties taikingu Tarybų Sąjungos politika.

Mitinge taip pat kalbėjo Beatrixa King, gelbėjimo amžios astovė ponė Dajer ir profesorius Gordonas Čaildas.

(ELTA).

REDAKCIINĖ KOLEGIJA

Išeina antradieniais, ketvirtadieniais ir šeštadieniais.

Spaudė „Tarybinių Rokiškio“ spaustuvė, Rokiškis, Vytauto Didžio g. vė Nr. 39. Tir. 5.000. Užs. Nr. 491.

LV 02900